

šuma, te je time omogućen brz i lagan prilaz kamionima i ljudstvu do sječine, dok je to prije bilo "rezervirano" samo za zaprežna kola i traktore.

Jasno nam je da suvremeno gospodarenje šumama podrazumijeva izgradnju novih i popravak postojećih šumskih prometnica, ali paralelno s tim mora se osigurati bolji nadzor nad državnim i privatnim šumama, s primjerenim kaznama za krađu.

Poznato mi je da su pojedinci uhvaćeni u krađi od strane vlasnika šume i prijavljeni policiji, ali se cijeli slučaj vuče već više od 3 godine i ništa ne kazuje da će krivci biti adekvatno kažnjeni. U ovom se slučaju radi o krađi stabala koja imaju materijalnu vrijednost, dakle vlasniku treba naknaditi štetu, zatim neadekvatna sječa, loš odabir stabala, ekološka šteta, kazna zbog ulaza u privatni posjed itd.

Krajem svake godine u Gorskom kotaru (predjel na izlasku iz tunela Tuhobić) u državnim plantažama smreka vidljivi su ostaci grana, kao tragovi krađe i sje-

če božićnih smreka. Letimičnim pregledom plantaže od oko 2500 komada smreka, utvrđeno je da je u roku od samo 3 dana (predbožićni dani) posječeno i izvučeno najmanje 50 komada smreka i jela visine 2-3 metra. Po tragovima u snijegu i po načinu sječe može se zaključiti da se kralo za vlasite potrebe (1-2 komada), što znači da se do plantaže dovezlo 20-tak osoba u ista toliko vozila.

Ova dva primjera govore o nelegalnim sječama i krađama, na jednom malom dijelu Hrvatskog primorja i Gorskog kotara, čime se uzrokuje ekološka i materijalna šteta u privatnim i državnim šumama. Provođenjem boljeg i učinkovitijeg nadzora nad šumama, te pravovremeno i primjereno kažnjavanje počinitelja onemogućilo bi daljnju devastaciju šuma te moguće nove sukobe između vlasnika šuma i kradljivaca. Ovo vrijedi i za rješavanje problema krivolova, jer kvalitetnim nadzorom šuma problem lovokrađe bio bi također smanjen na najmanju moguću mjeru.

Alen Milošević, dipl. inž. šum.

KNJIGE I ČASOPISI

"KNJIŽEVNA RIJEKA" POSVEĆENA PJESNIKU I ŠUMARNIKU DAVIDU DAŠI KABALINU

(uz 80. godišnjicu rođenja)

"Književni opusi nastaju ili u jednome iznimnome trenutku, koji se uglavnom rijetko ponavlja i koji se različito naziva ili pak u jednome ravnomjernome tijeku u kojemu svaki novi iskaz potvrđuje i dograđuje onaj predhodni. David Daša Kabalin pripada ovome drugome, on je marljiv književni zapisivač koji je svoj književni prostor pomalo i ustrajno gradio, da bismo danas stajali pred jednim začudnim i privlačnim poetskim zdanjem. Njegovih osamdesetak ljeta i šezdeset godina književnog rada samo je prigoda da bismo se podsjetili na njegov književni opus.

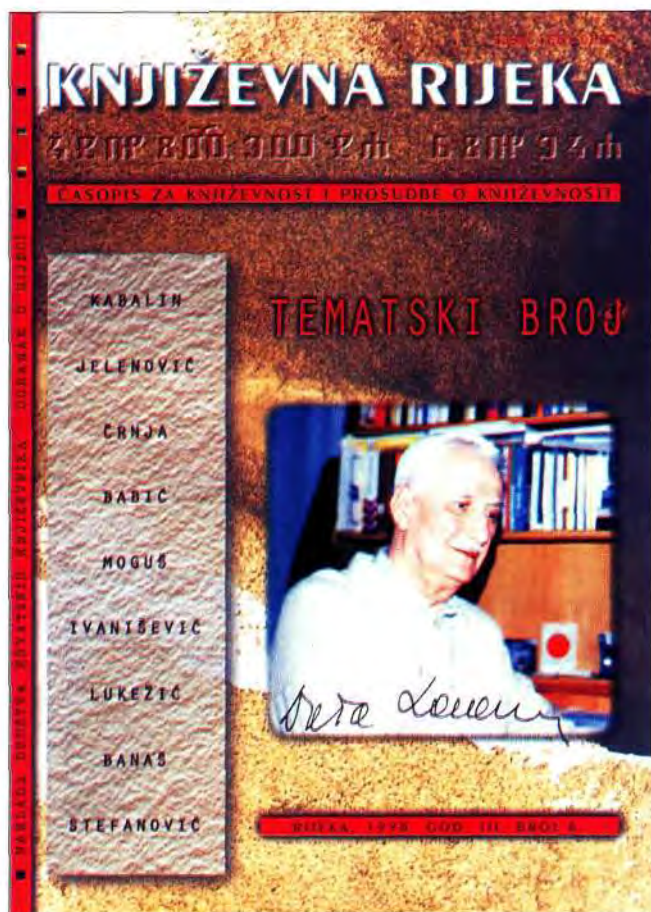
Ovako u Uvodnoj riječi riječke "Književne Rijeke", časopisa za književnost i prosudbu o književnosti, posljednjeg broja 6 (god.III) za 1998. godinu glavni i odgovorni urednik Andrija Vučemil predstavlja našeg šumarnika i književnika Davida Dašu Kabalina, dipl. inž. šumarstva. U prvom dijelu ovaj tematski broj, posvećen našem jubilarcu povodom "osamdeset godišća života i šezdeset godišća književnog rada", donosi izbor iz njegova bogatog pjesničkog stvaralaštva, a u drugom dijelu, koji je priredila dr. sc. Leopoldina Veronika Banaiš, te više uglednih sveuč. profesora i književnika predstavlja serijal kritičkih čitanja njegova pjesništva.

David Daša Kabalin nije nepoznat našoj šumarskoj javnosti, posebice čitateljima "Šumarskog lista". Rođen je 31. srpnja 1918. u Novom Vinodolskom u pomorskoj obitelji. I sam je želio postati kapetanom. Spoznavši da je to "kruh sa sedam kora", poslušavši savjet roditelja nakon okončane sušačke realne gimnazije, upisao je šumarstvo na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Apsolvirao je 1940/41., a diplomirao 26. studenog 1941.

Netom diplomirani mladi inženjer šumarstva ipak je, silom prilika, najprije zaplovio, a potom se obreo u šumarskoj struci. Početkom Drugog svjetskog rata priključio se Flotili borbenih čamaca NOB-a prevozeći ranjene, zbjegove ljudi ili oružje, patrolirajući morskim prolazima. Tu je na komandnom mostiću, kako će zabilježiti kasnije u razgovoru s novinarkom Nelom Valerjev (Vid, Rijeka, 20. lipnja 1996.), u predahu između dvije "guardie", pjevajući s kolegama "svu božju noć", nastala njegova čuvena pjesma "Mornari hrabri kó legende glas...", s kojom je niz godina počinjala i završavala emisija Radio Zagreba posvećena našim pomorcima.

Plodonosno razdoblje književnog stvaranja otpočeto još za gimnazijskih dana, nastavlja u poratnom razdoblju na dužnosti predstavnika drvarske industrije u inozemstvu. Sve do posljednjeg zaposlenja u riječkom "Exportdrvu" (1965) bio je stalno na putu, pa je, kako je duhovito rekao, glavninu svojih pjesama napisao u zračnim lukama čekajući po više sati let zrakoplova. Do 1982, kada odlazi u zasluženu mirovinu, "raspjevani direktor" objavio je prvih pet, a od 1984. do 1997. još toliko knjiga poezije:

1. Jadri, brode, široko ti more, Rijeka 1967.
2. Naša beseda, Rijeka, 1969.
3. Kolo mažurane, Pazin 1975.
4. Zač nan je noćaska jadra otvoriti, Rijeka, 1976.
5. Pivanja i govorenja, Rijeka, 1978.
6. Na moru rumen, Rijeka, 1984.
7. Moj grad kameniti, Novi Vinodolski, 1987.

8. Juže ubo zima minu, Rijeka, 1992.

9. Moje strune, Rijeka, 1995.

10. Kroz Godišća, Viškovo, 1997.

Mnoge su mu pjesme uglazbljene i izvođene na festivalu MIK-a (Melodije Istre i Kvarnera).

Srastao dubokim korijenjem u pravo autoktono tlo svoga rodnoga kraja, zaljubljen u svoju dragu čakavsku "besedu" (I. Jelenović), pjesnik i šumarnik David Daša Kabalin ne zaboravlja ni svog sjevernog "suseda", Goranina "gorštaka" pa u svojoj pjesmi Primorac Gorštaku pjeva:

Tamò, kadì si dõma,
tãmo vùci urlìču.
Ovdì pak, poli menè,
ledène bùre švìču.

Tebì su snìgi brãca
a menì vãli svãca.

Nad tøbun jãstreb krùži,
maglã uz kùću tùži.
S nãmun se sũnce brãti,
gãleb mi kòrak prãti.

Tebì bũkva i jëlva nad kùcun nẽbo splelì.
Lozã na bãrsih hlãdi po sãn mojãn selì.
Tebì zemljã plodovìta. Pũna ti j' blãga štãla.
menì - kozìca mìca. Zemljã - va šãku bi stãla.

Po svẽtu Mãter Bõžju,
svìt bi to mòral znãt,
da smo dobrì susèdi,
da smo kot brãt i brãt.

Kako to piše u "Književnoj Rijeci", većina Kabalinovih djela nastala je u Rijeci. Dok je Novi Vinodolski grad njegova ranog djetinjstva, Rijeka je grad njegove životne zrelosti. Čio osamdesetogodišnjak još uvijek ne napušta svoje pero. Ostao je aktivan u Društvu "Ivan Matetić Ronjgov" u Ronjgima i vjeran katedri čakavskoga pjesništva.

Uz ranija tri državna odličja u ljeti 1998., u povodu 80. rođendana uručena mu je Nagrada grada Rijeke za životno djelo.

Alojzije Frković

¹ Piškorić, O.: David Kabalin, dipl. inž. šum., povodom umirovljenja. "Šumarski list" 1982., 11-12, s. 519-520.